

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. november 2022 blev i sag nr. 98114:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 6/4 2022 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Kort redegørelse over, hvorfor vores klient bestemt havde grund til at afvise betalingskravet og gå i retten mod leasingselskabet, der sagsøgte vores klient.

Vores klient indgik 4. maj 2016 aftale om leasing af en ...

Da han modtager bilen 11. juni 2016, viser det sig efter noget tid, at bilen han har modtaget, er ældre end den bil, han har lavet aftalen på.

Faktum – bestilt bil aftalt til årg. 2010 – leveret bil var en årg. 2008.

Faktum – bestilt bil aftalt 150.000 km. – leveret bil havde kørt 171.000 km.

Værdien af bilen, herunder restværdien ved udløb af aftalen er aftalt på forhånd, men disse bliver ikke korigeret, trods min klients reklamation.

Leverandøren accepterer fejlen, men tilbyder at min klient vil få en bedre aftale, når denne aftale er udløbet og han skal have en anden leaset bil. Det accepterer min klient, men opdager senere at medejeren hos leverandøren blev afskediget og ...

Leasingselskabet er ansvarlig overfor SKAT i forhold til, at værdien af importerede biler er korrekt, så staten modtager den korrekte registreringsafgift (der for importerede leasingbiler afregnes på

månedsbasis i henhold til leasingperioden), alligevel reagerer leasingselskabet ikke på leasingkontrakten, der er korrigeret med kuglepen efter vores klients underskrift.

Ved udløb af kontrakten var min klient forpligtet til at anvise en køber til den fejlagtigt høje pris. Da det ikke lykkedes, ifalder klienten ansvar for differencen hvis leasingselskabet ikke kan sælge til den på forhånd aftalte forkert restværdi.

Da vores klient afleverer bilen, har han forinden gjort den salgsklar (fået udbedret små lakskader mm), så bilen blot kunne sælges. Alligevel henstår den hos leasingselskabet i 4 mdr. inden de sælger den til en samarbejdspartner til en meget lav pris. Der rettes herefter krav mod vores klient for betaling af differencen i h.t. kontrakt. Da klienten protesterer og redegør for forløbet, hører han intet, før der næsten er gået 3 år fra salget af bilen.

I praksis er der gået 3 år, 3 måneder og 3 uger fra returneringen af bilen, men fristen efter forældelsesloven løber fra opgørelsestidspunktet, og vi procederede på, at den efter forældelseslovens § 2 skulle beregnes fra det tidligste tidspunkt, hvor det med rimelighed kunne forventes, at kravet var opgjort, hvilket ikke er 4 måneders forsinkelse for en salgsklar bil, der blot skal sælges på en bilauktion, der finder sted flere gange ugentligt.

Retten burde derfor have givet os medhold, da restværdien som modparten tog udgangspunkt i, beviseligt var angivet for højt samt den urimelige situation, hvis et leasingselskab blot kan lade en bil stå i månedsvis – ja årevis – uden det har konsekvenser for forældelsen af kravet.

Desværre var dommeren ikke på vores side.

Det ændrer dog ikke ved, at min klient efter min klare opfattelse, havde al mulig grund til at protestere og afvise betalingen af kravet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At retshjælpsforsikringen hos Købstædernes Forsikring dækker sagsomkostningerne ved retssag."

Klagerens advokat har i brev af 5/5 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Min klient leasede en bil, hvor der var flere juridiske udfordringer.

1. Leasingkontrakten blev udfærdiget på forhånd (da bilen skulle skaffes hjem), den aftalte bil var en ... årg. 2010, der havde kørt 150.000 km. Den faktisk leverede bil var en årg. 2008, der havde kørt 171.000 km. Da man allerede ved bestillingen 5 uger før leveringen har aftalt slutværdien ved aftalens udløb til at være 138.750 kr. incl. moms (må det være indlysende, at slutværdien ved udløb må være lavere, når bilen har kørt mere – og er 2 år ældre end aftalt).

2. Min klient klagede over den leverede model, og forsøgte at få nedsat leasingydelse, da han jo klart betalte for meget, men blev stillet i udsigt, at han ville blive kompenseret i den næste leasingaftale, når denne udløb.

3. Min klient returnerer bilen (der er gennemgået og salgsklargjort af mekaniker for at undgå efterregninger) ved aftalens udløb til leasingselskabet d. 9. juni 2017.

Ankenævnet for Forsikring

3.

98114

4. 4 mdr. senere – d. 6. oktober 2017 sælger leasingselskabet bilen for 70.000 kr. og 23. oktober fremsendes en faktura til min klient på dif. mellem kontraktens slutværdi og salgspris med tillæg af salgsomkostninger i alt faktura på 85.500 kr.

5. Min klient protesterer, der fremsendes påkrav og han protesterer igen over forløbet, hvor han tydeligt er blevet snydt og hører herefter intet før stævning pr. 1. oktober 2020.

Leasingselskabet er ansvarlig overfor SKAT for den korrekte værdi, der bruges til beregning af registreringsafgiften. Leasingselskabet stiller en salgsklargjort bil på deres plads i 4 mdr., før de sælger den og venter så yderligere 3 år, før de stævner.

Jeg er stadig uforstående overfor, at dommerfuldmægtigen ikke accepterede vores påstand om forældelse og dermed afviste kravet, eller i det mindste accepterede at leasingselskabet har et ansvar for at værdien er korrekt – og når de modtager en leasingkontrakt, der er korrigeret med kuglepen (og bilen klart ikke kan have samme værdi, som den aftalte), at man så ikke har et ansvar for at korrigere aftalegrundlaget herunder de mdl. ydelser og / eller slutværdien ved udløb. Det er for mig, helt skævt.

I den forbindelse skal vi huske, at hvis min klient havde fået udleveret en bil, der var 2 år nyere, så ville der med samme forløb, være betalt for lidt i registreringsafgift og det ville være bødegivende ikke at reagere og få det korrigeret fra leasingselskabets side, der er direkte ansvarlig overfor SKAT. Nu blev der i stedet betalt for meget, men det har ingen konsekvenser og min klient kan heller ikke i den anledning få godtgjort en forkert mérudgift.

Det er klart en forkert dom, men den er ikke påklaget, da forsikringsselskabet afviste at give tilsagn til en ankesag og efterfølgende også afviste at dække omkostningerne ved stævningen af min klient, hvorfor jeg har klaget over forløbet til Ankenævnet. Det er min opfattelse, at der har været berettigede grunde til ikke blot at acceptere dette forløb. Jeg kan undre mig over, om et leasingselskab må lade bilen stå i 2 år eller 4 år forinden salget, når forældelsen ikke som vi påstod, skal beregnes fra det tidligste tidspunkt, hvor kravet kan opgøres (altså umiddelbart efter afleveringen af bilen til leasingselskabet, hvor udgangspunktet er salg på auktion) jf. forældelseslovens § 2, stk. 1 og ikke blot 3 år regnet fra salgsfaktura jf. § 3, stk. 1.

Det var dommeren dog ikke enig i.

Ud fra forløbet skulle dette dog prøves for at få lidt retfærdighed for min klient.

Der vedlægges 3 sager, som jeg mener, støtter min opfattelse, at forsikringen burde have givet retshjælpsdækning til denne sag (og for den sags skyld også til en ankesag)."

Selskabet har i brev af 24/7 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Klager der i Købstædernes Forsikring har tegnet bilforsikring, som omfatter retshjælp, klager via sin advokat over, at vi har afvist at give retshjælpsdækning på bagkant for sagens førelse ved Byretten og afslag på forhåndstilsagn til yde retshjælp til anken i en tvist mellem klager og leasingselskabet.

Vi har vurderet at klager ikke har rimelig udsigt til at få medhold i en påstand om frifindelse, for et skyldigt beløb, som er opstået i forbindelse med leasingaftalens ophør og tilbagelevering af bilen.

Med udgangspunkt i sagens faktum, har vi afvist at give forhåndstilsagn til at yde retshjælp for sagens førelse ved Landsretten, samt dækning på bagkant for førelsen for Byretten, hvorfor klagers advokat har indbragt sagen for Ankenævnet.

Vi fremsender hermed vores bemærkninger til klagen.

Klagers retshjælpsforsikring, reguleres af forsikringsvilkårene Retshjælp-6054R. (Bilag A)

Vi modtog anmodning om dækning på retshjælpsforsikringen fra klagers advokat d. 23.02.2022, til at føre en ankesag i en tvist mod leasingselskabet, samt dækning på bagkant for sagens førelse i byretten. (Bilag B)

Af anmodningen fremgik det, at klager var part i tvisten som følge af, at leasingselskabet fremsatte et krav mod klager, som var opstået i forbindelse med leasingaftalens ophør.

Leasingselskabet fremsatte krav for differencen mellem den kontraktmæssige estimerede restværdi og den pris, som bilen blev solgt til ved dækningssalg på auktion. Det fremgik af leasingaftalens side 2- herunder 'Aftaleudløb' og af side 5, § 14, at klager var forpligtet til at anvise en køber til bilens restværdi og i modsat fald, var leasingselskabet berettiget til at foretage dækningssalg på auktion. (Bilag C)

Klager afleverede bilen uden anvisning d. 09.06.2017, hvorefter leasingselskabet, i henhold til kontrakten, solgte bilen på auktion d. 06.10.2017 for 56.000 kr. ex. moms. Leasingselskabet opkrævede herefter differencen mellem bilens estimerede restværdi og den opnåede værdi fra salget på auktionen, samt gebyr for salget og salgsomkostninger mm.

Klager gjorde indsigelse over for kravet, idet han ikke mente at opgørelsen var rigtig, fordi der var forskel på den bil han havde indgået leasingaftale om og den bil han reelt havde modtaget og kørt rundt i, hvorfor den estimerede restværdi var for høj i kontrakten i forhold til den bil han reelt havde leaset. Dette synspunkt havde han fremført tidligere for [leverandørs] repræsentant, hvorefter han accepterede forskellen ved leasingaftalens start, idet han blev lovet at blive kompenseret ved den næste bil han evt. ville lease hos leasingselskabet.

Klager var herudover af den opfattelse, at kravet måtte være forældet, idet han jo afleverede bilen d. 09.06.2017 og at leasingselskabet først stævnedes d. 01.10.2020.

Leasingselskabet valgte herefter at stævne klager, idet klager nægtede at betale kravet. Klager nedlagde påstand om frifindelse.

Af byretsdommens præmisser fremgår det, at idet bilen blev solgt med henblik på dækningssalg d. 06.10.2017, hvorefter kravet kunne gøres op over for klager og at stævningen blev indleveret d. 01.10.2020, var kravet ikke forældet i henhold til den 3-årige forældelsesfrist. Kravet kunne ikke fremsættes før det var gjort op via auktionen, hvorfor kravet først ville være forældet d.

Ankenævnet for Forsikring

5.

98114

06.10.2020. Ydermere vurderede retten, at kravet var rimeligt og i henhold til den indgåede leasingaftale. Leasingselskabet fik således fuldt medhold i sine påstand.

Da vi modtog anmodningen om retshjælp, var sagen allerede afgjort ved Retten i ... d. 07.02.2022. (Bilag D)

Idet vi vurderede at kunden havde en vanskelig sag, sendte vi et afslag på at give forhåndstilsagn til anken d. 04.03.2022. (Bilag E)

Efterfølgende sendte vi endnu et afslag d. 10.03.2022, for sagens førelse ved Byretten. (Bilag F)

Advokaten vendte tilbage samme dag med indsigelse over for afslagene. (Bilag G) Af indsigelsen fremgik det, at leasingselskabet havde haft bilen stående i 4 måneder inden den blev solgt og kravet kunne opgøres, men at leasingselskabet først henvender sig 1,5 uge før udløbet af forældelsesfristen. Desuden oplyste advokaten, at man efter hans opfattelse, tydeligt havde givet afkald på retten til morarenter og at, idet Købstædernes Forsikring havde givet afslag på forhåndstilsagn til anken, havde klager valgt at indgå forlig, hvor leasingselskabet frafaldt morarenterne. Klagers advokat anmodede på denne baggrund om en revurdering af afslaget.

Vi fastholdt afslaget i skrivelse af d. 14.03.2022, idet vi vurderede, at desuagtet, at kravet først blev stillet over for klager kort før forældelsesfristen, ændrede det ikke på, at kravet reelt ikke var forældet, hvorfor klager allerede på denne baggrund havde en vanskelig sag. Ydermere vurderede vi, at der var et klart aftaleretligt grundlag for opkrævning af morarenterne og for differencen mellem den estimerede restværdi og værdien opnået ved dækningssalget på auktion. (Bilag H)

Herefter modtog vi d. 05.05.2022 besked fra klagers advokat via vores klagepostkasse, om at afslaget ville blive indbragt for Ankenævnet For Forsikring, hvorefter vi svarede advokaten, at vi fastholdt vores vurdering. (Bilag I+J)

Vi har herefter modtaget klagen fra Ankenævnet.

Klager underskrev en leasingaftale vedrørende leasing af en bil i perioden den 10.06.2016 – 09.06.2017.

Det fremgik af klagers forklaring i retten, at han ikke havde læst leasingaftalens vilkår igennem, men at han blot havde underskrevet dem.

Det fremgik af leasingaftalens vilkår, at klager havde haft mulighed for at gennemgå og prøvekøre bilen i forbindelse med udlevering og at klager ved underskrift havde erklæret sig enig i, at han havde undersøgt bilen og at den var som aftalt.

Ved udlevering af bilen opdagede klager, at bilen var en årgang af 2008 og ikke 2010, som de ellers havde aftalt.

Klager påpegede dette over for [leverandørs] repræsentant, hvorefter han accepterede en løsning, som bestod af at, han ville blive kompenseret med en bedre bil ved næste leasing.

Klager forklarede til retten, at han ikke havde gjort forsøg på at opsige aftalen, idet han ikke troede det var muligt.

Af aftalens vilkår fremgik det krystalklart, at klager var forpligtet til at anvise en køber af bilen og i modsat fald, måtte leasingselskabet afhænde den på auktion til dækningssalg og kunden havde via aftalen forpligtet sig til at bære differencen.

Det er derfor fortsat vores klare vurdering, at klager ikke havde udsigt til at få medhold i sin indsigelse mod kravet om differencen, på den estimerede værdi af bilen, ved aflevering og værdien opnået via dækningssalg på auktionen.

Det fremgik også tydeligt af leasingaftalens § 14, at der ville blive beregnet morarenter med 2 % pr. påbegyndt måned på forpligtelser til leasingselskabet. Så når klager valgte ikke at indfri beløbet, var leasingselskabets krav om morarenter ikke uberettiget.

Det kunne således ikke vurderes anderledes, end at kravet for differencen mellem bilens estimerede restværdi i leasingkontrakten og den opnåede værdi ved salget, var omfattet af vilkåret om morarenter. Vilkåret kunne efter vores vurdering ikke fraviges, fordi klager havde skrevet under på leasingkontrakten og derved accepteret vilkårene, og der fandtes i øvrigt ikke grundlag for en fravigelse af aftalen.

I forhold til forældelse, kunne kravet først opgøres, når man kendte differencen og det havde ikke betydning for sagens materielle indhold, hvornår der blev stævnet, så længe dette blev gjort rettidigt. Bilen blev afleveret d. 09.06.2017, men der opstod i sagens natur ikke et krav automatisk ved aflevering. Der bestod retligt ikke et krav i henhold til kontrakten, førend salget af bilen, idet man ikke kunne sige på forhånd, om den estimerede restværdi ville blive indfriet i forbindelse med salget.

Først d. 06.10.2017 da bilens blev solgt, kunne man opgøre om der ville opstå et krav. Stævningen blev indgivet d. 01.10.2020, hvorfor der efter vores vurdering ikke var indtrådt forældelse, hvilket er i overensstemmelse med rettens vurdering.

På denne baggrund er det fortsat vores vurdering, at klager ikke havde rimelig grund til at føre sagen i Byretten og i øvrigt heller ikke havde rimelig grund til at føre anken.

Vi fastholder på denne baggrund vores afgørelse om afslag på at yde retshjælpsdækning for begge instanser."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af leasingaftale underskrevet af klageren den 4/5 2016 fremgår det bl.a., at bilen er indregistreret første gang i 2010, hvilket er korrigeret med kuglepen til den 23/7 2008, at KM stand er 150.000, og at leasingperioden er aftalt fra 15/4 2016 til 14/4 2017, hvilket er korrigeret med kuglepen fra 10/6 2016 til 9/6 2017. Af leasingsaftalen fremgår det endvidere:

"Aftaleudløb:

Ved leasingaftalens udløb er leasingtager forpligtet til på [leasingselskabs] anfordring, at anvise en leasingtager uafhængig 3. mand, som skal være et firma/selskab registreret med CVR Nr., som køber af den leasede bil til en pris på kr. 111.000; + moms pt 25 % kr. 27.750; i alt kr. 138.750,-. Hvilket må anses for at være markedsprisen ved udløb af aftalen.

Registreringsafgift på kr. 117.828; kan betales til [leasingselskab] 30 dage før leasingaftalens udløb, såfremt bilen ønskes med dansk registreringsafgift. Hvis leasingtager ikke kan anvise en 3. mand ved leasingaftalens udløb, er leasinggiver berettiget til at foretage dækningssalg evt. på auktion for leasingtagers regning og risiko. Leasingtager er erstatningsansvarlig for leasinggivers eventuelle tab herved.

...

ALMINDELIGE LEASINGBETINGELSER

...

Leasingydelsen og depositum §4

...

4.4. Installations-, leverings- og andre omkostninger, herunder forsikringspræmier, der afholdes af leasinggiver, men som det påhviler leasingtager at betale, betales af leasingtager til leasinggiver efter påkrav på anfordring, således at betalingen skal være leasinggiver i hænde senest 8 dage efter påkravets afsendelse.

4.5. Forfaldsdagen er uden tillæg af løbedage, hvorfor leasingydelsen, depositum og andre omkostninger skal være leasinggiver i hænde senest på den i leasingaftalen angivne månedsdag. Ved forsinkelse med betaling af leasingydelser eller andre pligtige pengeydelse efter den nærværende aftale, herunder det i §14 opgjorte beløb, beregnes morarenter med 2% pr. påbegyndt måned af det til enhver tid opgjorte beløb inkl. tidligere tilskrevne morarenter.

...

§7

7.1. Leasingtager har forinden leasingperiodens begyndelse udvalgt og haft lejlighed til at afprøve og godkende de leasede genstande, ligesom leasingtager er bekendt med og har accepteret leverandørens salgs- og leveringsbetingelser.

...

Opgørelse §14

14.1 Hvis leasingtager opsiger aftalen i medfør af §2, stk. 4, eller hvis leasingtager misligholder sine forpligtelser i medfør af §13, er leasingtager straks forpligtet til at betale summen af det følgende beløb:

- a. skyldige beløb i henhold i henhold til § 13, stk. 1, litra d med tillæg af morarente 2% pr. påbegyndt måned og
- b. uforfaldne leasingydelser ind. omkostninger og eventuel forsikringspræmie tilbagediskonteret til

opgørelsestidspunktet med den på opgørelsestidspunktet gældende diskonto som er fastsat af Danmarks Nationalbank.

c. Derudover tillægges et administrationsgebyr på kr. 3.000,00 + moms,

d Såfremt der i forbindelse med aftalens indgåelse er indkalkuleret en restværdi pålignes leasingtageren tillige at betale denne restværdi

14.2. Leasinggiver er berettiget og forpligtet til at søge at genanbringe de leasede genstande ved leasing, salg, eller på anden måde. Såfremt dette lykkes, godskrives leasingtager den konstaterede værdi, idet der dog forlods fradrages 10% af de leasede genstandes oprindelige indkøbspris til dækning af leasinggivers transaktionsomkostninger, kompensation m.v. Leasingtager kan dog aldrig godskrives et større beløb end hans tilsvarende efter det samlede beløb ifølge §14, stk. 1, litra a. til d.

...

ALMINDELIGE FORRETNINGSBETINGELSER

...

4. Morarenter

Ved forsinket betaling af leasingafgifter eller andre skyldige beløb, beregnes der renter fra forfaldsdagen til betalingsdagen, med den ved beregning af leasingafgiften anvendte basisrente plus marginal. Denne effekt af for sen betaling indregnes ved beregning af de fremtidige leasingafgifter. Herudover faktureres der særskilt en egentlig morarente. Den samlede morarente kan max. udgøre 2% pr. påbegyndt måned af det skyldige beløb jvf. ABL 95 5 4 stk. 4"

Af byretsdom afsagt den 7/2 2022 fremgår bl.a.:

"Rettens begrundelse og resultat

[Klageren] afleverede ved leasingaftalens udløb den 9. juni 2017 bilen til [leasingselskab]. Bilen blev solgt den 6. oktober 2017, og faktura med restkravet er dateret den 23. oktober 2017. Stævning er indgivet til retten den 1. oktober 2020.

Idet kravet hviler på en faktura, er forældelsesfristen 3 år. Ifølge forældelseslovens § 2, stk. 1, skal forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt.

På baggrund af [direktør i leasingselskabs] forklaring om forløbet fra bilen blev afleveret, til den blev solgt, finder retten, at dækningssalget både tidsmæssigt og salgsmæssigt er foretaget forvarligt.

[Leasingselskab] var først ved salget af bilen bekendt med kravets størrelse, idet bilens købspris skulle fratrækkes bilens anslåede restværdi. Det var herefter tidligst den 6. oktober 2017, at [leasingselskab] kunne have krævet deres fordring opfyldt. Idet stævning er indgivet den 1. oktober 2020 finder retten, at kravet ikke er forældet.

[Klageren] har underskrevet en leasingaftale, leveringserklæring og erklæring om, at bilen var som aftalt. Derudover har [klageren] betalt alle leasingydelser, og har ikke gjort indsigelse over for [leasingselskab] før modtagelsen af faktura dateret den 23. oktober 2017. [Klageren] har ved sine underskrifter bekræftet over for [leasingselskab], at alt var i orden. Det er [klagerens] ansvar som leasingtager at gøre sig bekendt med indholdet af dokumenter, som han underskriver.

Det følger af leasingaftalen indgået mellem [leasingselskab] og [klageren], at [klageren] ved udløbet af leasingaftalen var forpligtet til at anvise en køber af bilen, og såfremt dette ikke var muligt, var [klageren] erstatningsansvarlig for [leasingselskabs] eventuelle tab ved dækningssalg.

[Leasingselskab] var således berettiget til at foretage dækningssalg og rette krav mod [klageren] for sit tab herved.

Herefter, og da det af [klageren] i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat, tager retten [leasingselskabets] betalingspåstand til følge.

Rentepåstanden tages tillige til følge i henhold til parternes aftale og de almindelige leasingbetingelser § 4.4, § 4,5 og § 14 og de almindelige forretningsbetingelser pkt. 4.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 20.000 kr. ekskl. moms, og af retsafgift med 2.280 kr., i alt 22.280 kr. [Leasingselskab] er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

[Klageren] skal til [leasingselskab] betale 82.425,00 kr. med rente 2,00% pr. måned fra den 24. november 2017 af 82.425,00 kr. til betaling sker, samt 100,00 kr. i rykkergebyr og 100,00 kr. i inkasogebyr.

[Klageren] skal til [leasingselskab] betale sagsomkostninger med 22.280 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpforsikringen

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke dækket af retshjælpforsikringen:

a) Omkostninger som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står rimeligt i forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Ankenævnet for Forsikring

10.

98114

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en nu afsluttet byretssag og til anke heraf. Klageren blev stævnet af et leasingselskab for manglende betaling af et restkrav opstået i forbindelse med en leasingaftales ophør. Leasingselskabet krævede differencen mellem bilens restværdi i henhold til leasingaftalen og den pris, som bilen blev solgt til på auktion, herunder salgsmkostninger og gebyr for salg. Til støtte for klagerens principale frifindelsespåstand gjorde han gældende, at kravet var forældet. Til støtte for hans subsidiære påstand gjorde han gældende, at leasingselskabet havde taget udgangspunkt i en for høj restværdi. Klageren fik ikke medhold i sagen ved byretten.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke har været rimelig grund til at føre sagen i hverken by- eller landsret.

Klageren har anført, at der var berettiget grund til at afvise betalingskravet. Efter han havde modtaget den leasede bil viste det sig, at bilen ikke var som aftalt. Han havde bestilt en bil årgang 2010, der havde kørt 150.000 km, men den faktisk leverede bil var en årgang 2008 og havde kørt 171.000 km. Restværdien ved udløb af leasingaftalen var aftalt allerede inden levering af bilen, og denne blev ikke korrigeret trods klagerens reklamation. Leverandøren tilbød i stedet, at klageren kunne få en bedre aftale, når leasingaftalen udløb, og at han skulle have en anden leaset bil, hvilket klageren accepterede. Klageren afleverede bilen ved leasingaftalens udløb den 9/6 2017, og først 4 måneder senere blev bilen solgt til en meget lav pris. Den 23/10 2017 fremsendte leasingselskabet en faktura på differencen mellem kontraktens slutværdi og salgsværdi med tillæg af salgsmkostninger. Klageren protesterede og hørte intet før, der næsten var gået 3 år fra salget af bilen.

Af leasingaftale underskrevet af klageren den 4/5 2016 fremgår det blandt andet, at bilen er indregistreret første gang i 2010, hvilket er korrigeret med kuglepen til den 23/7 2008, at KM stand er 150.000, og at leasingperioden er aftalt fra 15/4 2016 til 14/4 2017, hvilket er korrigeret med kuglepen fra 10/6 2016 til 9/6 2017. Af leasingaftalen fremgår det endvidere, at "Ved leasingaftalens udløb er leasingtager forpligtet til på [leasingselskabets] anfordring at anviser en

Ankenævnet for Forsikring

11.

98114

leasingtager uafhængig 3. mand, som skal være et firma/selskab registreret med CVR Nr., som køber af den leasede bil til en pris på kr. 111.000,- + moms pt 25 % kr. 27.750,- i alt kr. 138.750,- . Hvilket må anses for at være markedsprisen ved udløb af aftalen. Registreringsafgift på kr. 117.828,- kan betales til [leasingselskab] 30 dage før leasingaftalens udløb, såfremt bilen ønskes med dansk registreringsafgift. Hvis leasingtager ikke kan anvise en 3. mand ved leasingaftalens udløb, er leasinggiver berettiget til at foretage dækningssalg evt. på auktion for leasingtagers regning og risiko. Leasingtager er erstatningsansvarlig for leasinggivers eventuelle tab herved".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke har været rimelig grund til at føre sagen ved byretten, ligesom nævnet finder, at der ikke er rimelig grund til at føre en ankesag. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af byretssagen, hvor byretten fandt, at kravet ikke var forældet, idet det tidligst var ved salget af bilen den 6/10 2017, at leasingselskabet kunne have krævet deres fordring opfyldt, og idet stævning var indgivet den 1/10 2020. Byretten tog endvidere leasingselskabets betalings- og rentepåstand til følge.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke reklamerede over den leverede bil, og at de løbende leasingydelse og restværdien var for høj, hvis han var af den opfattelse, at bilen ikke var som aftalt. I stedet betalte han alle leasingydelser i henhold til leasingaftalen og klagede først ved modtagelse af faktura af 23/10 2017.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det klart fremgår af den af klageren underskrevne leasingaftale, at klageren ved leasingaftalens udløb var forpligtiget til at anvise en køber af den leasede bil til en pris på 138.750 kr. inklusive moms, og i modsat fald var leasinggiver berettiget til at foretage dækningssalg, og klageren var erstatningsansvarlig for leasinggivers eventuelle tab herved.

Ankenævnet for Forsikring

12.

98114

Nævnet har herudover lagt vægt på, at der efter byrettens afgørelse ikke ses at være fremkommet nye oplysninger således, at der er rimelig grund til at antage, at en retssag ved landsretten vil føre til et andet og mere gunstigt resultat for klageren.

Nævnet bemærker, at selskabet i brev af 4/3 2022 til klagerens advokat har anført, at hvis klageren alligevel gennemfører ankesagen og får medhold, så er selskabet indstillet på at revurdere sagen.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand